

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדְשׁ יִתְרוֹ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִלּ וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ט - חלק ו'

קונטרס 846

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

הַרְבַּ מְנַחֵם מְנַדֵּל טוֹבִיָּאס

בֶּן הַגָּאוֹן מוֹהַר־ר' שְׁמוּאֵל אַבְ"ד דְּק"ק שְׁטֶפְנֶשֶׁט

כ"ו תמוז התשס"ט, לכבוד המפעל הקדוש הזהר העולמי.

הנני ממחר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טרדות שונות.

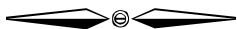
אמרנו לפעלא טבא אשר, כבוד אדוני אבי הרב המבקה החסיד
 הקדוש הנה מזהיר הרבה השכם והערב על למוד הקדוש זהר בשנות
 השמד, בימי סטלין ותלמידיו שם רשעים ירקב, נהג בקדשו להקהיל
 קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי זהר לטהר
 נשמתם, היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיץ וישבו כארבע,
 ארבע וחצי שעות רצופות, לפעמים נדירות הנה השמש רבי ישראל בן רבי
 טוביה עליו השלום מביא לרב כוס מים.

**כשהיה מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים
 שהחשך מתגרש.**

כמו כן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני חמש שש שישמעו
 ויסתכלו בפנים הספר הזהר הקדוש.

הנה מצטט את הגאון הקדוש משרי מעלה רבי איזיק מקומרנא צ"ל
 שאמר בקדשו: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו" וגו', ילדים בני שש
 ולמדו זהר הקדוש ויכנס בהם יראת שמים.

כמו כן נהג ללמד ראשית חכמה עם קטנים, הנה אומר שמה שאומרים
 לא ללמד ילד [זהר] מקורו מהמשכילים רחמנא לצלן.

הרב מנחם מנדל טוביָאס**בן הגאון מורנו הרב רבי שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט**

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נִשְׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר"ק, בְּדַבְּרָתָב רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זֶהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְהַר תַּתְקן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר"ק וּבְזֶה יִתְבַטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לּוֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזֶּהַר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקִדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזֶּהַר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁנַּת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזֶה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָהּ לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זֶהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלֵם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר"ק, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאֵפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר"ק, וּבְפִלְא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וּכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מֵאֲמַר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוּ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁו"ת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכֵן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

הַרְבֵּי שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁווייגער

מִלְפָּנֵים רַב דְּקָהָל דְּרַבֵּי נְעָם בְּעִיר הַתּוֹרָה מְאֻנְסֵי אֶרְצוֹת הַבְּרִית
בְּעֵת חוֹנָה פַּה עִיר הַקֹּדֶשׁ אֶטְרוֹד, אֶרְצֵי יִשְׂרָאֵל

בְּסִינְתָא דְשְׁמַיָא, כ"א אָדָר יוֹמָא דְהִילוּלָא קְדִישָׁא שְׁל הַבְּעַל "נְעָם
אֱלִימְלָךְ" הַצְדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבֵּי ר' אֱלִימְלָךְ מִלִּיז'עֵנְסְק זִיע"א

הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְכָל טוֹב סְלָה לְכַבּוֹד הַאי גְבָרָא רַבָּא וְיִקְרָא כְבוֹד שְׁמוֹ
תַּפְאֲרָתוֹ הַרְבֵּי הַצְדִּיק הַמְזַכֶּה הַרְבִּים הָעוֹלָמִי מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבֵּי שְׁלוֹם יוֹדָא
גְרָאס שְׁלִיט"א אַב"ד דְּק"ק הַאֲלָמִין.

הִנֵּה כְבוֹד הַרְבֵּי הַצְדִּיק יְדוּעַ לִי עוֹד מְגָלוֹת אֶמְעָרִיקָא, זֶה כְּאַרְבַּעִים שָׁנָה
בִּימֵי נְעוּרָיו כְּשֶׁלְּחַם נֶגֶד מְזוּזוֹת הַפְּסוּלוֹת שׁ 90% אַחוּז בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית הָיוּ
פְּסוּלוֹת, וּפְרָסָם הַרְבֵּה קוֹל קוֹרְאִים וְעֲשָׂרוֹת סְפָרִים עַל כְּשָׂרוֹת הַסֵּת"ם,
וְאַחַר כֵּן לַחֵם עַל קְדָשֶׁת בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שְׁלֵא יְדַבְּרוּ בְּעֵת הַתַּפְּלָה, וְהַדְּפִיס עַל
זֶה גַם כֵּן כַּחֲמִשִּׁים סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁהִתְקַבַּל בְּבֵית הַשְּׁחִיטָה
הַגְּדוֹלָה לְהַתְּחִיל אֶת מְלֶאכֶת הַשְּׁחִיטָה נִתְבָּרַר לוֹ שְׂאִין הַשׁוֹחֲטִים נוֹהֲגִים
בְּשְׁחִיטָה וּבִבְדִיקַת הַסְּפִינִים כְּמִבְּאֵר בְּשֶׁלְּחוֹ עָרוֹן, וְיֵשׁ חֲשֵׁשׁ בְּאַכִּילַת נְבֵלוֹת
וּטְרָפוֹת, אִזּוּ הָרִים כְּשׁוֹפֵר קוֹלוֹ כְּמִאֲמַר הַנְּבִיא, בְּקוֹל מְחָאָה אֲדִירָה,
וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְלֹא נַח וְלֹא שְׁקֵט, וְהוֹצִיא מְאוֹת סְפָרִים עַל עֲנִינֵי כְּשָׂרוֹת
וְלִהְזִהֵר עַל כָּל הַפְּרָצוֹת, וְיַחַד עִם לְהַבְדִּיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים הַגָּאוֹן הַצְדִּיק
מִדְּבָרְעֵין זצ"ל [בְּעַל שׁו"ת בְּאַר מִשָּׁה] יָסַד אֶת "וַעַד הַכְּשָׂרוֹת הָעוֹלָמִי"
לְבַדֵּק אֶת מִצַּב הַכְּשָׂרוֹת בְּמַפְעָלִים שׁוֹנִים, וְעַל יְדֵי בְּדִיקַתָם הַקְּפָדָנִית נִתְגַּלָּה
בְּמִאֲפִיָּה גְדוֹלָה ["בְּעֵקֶרֶי" בְּלַע"ז] בּוֹיִלְיֵאמְסִבּוֹרְג, בִּיצַת נְבֵלָה שְׂרָכְשׁוּ
מִמַּפְעַל שְׁמִסְפֵּק בְּזוֹל, שְׁמַקְבָּצִים אֶת הַבִּיצִים הַנִּמְצָאוֹת בְּמַעֲמִים שְׁל עוֹפוֹת
הַנְּהַרְגִים בְּבֵתֵי הַמְּטַבְּחִים הַגְּדוֹלִים, שְׁמוֹכְרִים בְּזוֹל, שְׁמִדִּינָא אֶסוֹר
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶפְלוּ בְּנִמְצָאִים בְּעוֹפוֹת הַשְּׁחוּטִים, שְׁדִּינִים כְּדִין בְּשָׂר, וְאַסוֹר
לְשִׁים אוֹתָם בְּמִינֵי מִאֲפָה, כְּמִבְּאֵר בִּיּוֹרָה דְּעָה סִימֹן פ"ב וּבְסִימֹן פ"ז.
וְהַנְּמַצָּאִים בְּעוֹפוֹת הַהִרְגִים דִּינָם כְּנְבֵלָה.

וְעוֹד מְצָאוּ שְׁבָכָל הַמִּאֲפִּיּוֹת (בְּעֵקֶרֶיס) הַכְּשָׂרִים הַשְּׁתַּמְשׁוּ
בְּפִלְעִיוֹנְעֵר"ס שְׁהַרְבֵּה מֵהֶם בְּאִים מְמַדִּינוֹת אַחֲרוֹת, וְשׁוּם רַב לֹא הִזָּה בָּא

עלייהו ו'. אתחבר מוחא כלא כחדא, ברזא פנימאה, ואינון רזא שנא"ן, ועל דא אקרין אלפי שנאן.

וכד לפום שעתא מסתפלין, כתיב, ודמות פניהם פני אדם. ולבתר מתפרשין דיוקנין, כל חד וחד לסטריה. וכד אתחפין כלהו, דלא מסתפלין לעילא, לגו רזא דעלייהו, לא אתחזי דיוקנא כלל, בר דיוקנא דאדם, דדא איהו דיוקנא דכליל כל דיוקנין. וכלהו סתימין קמי האי דיוקנא. בגין כן, כל דיוקנין דעלמא כד מסתפלן לדיוקנא דאדם, כלהו דחלי וזעאין מקמי האי דיוקנא.

דיוקנא עילאה דנפק מגו רזא עילאה, בגו אתוון רשימן, איהו רזא דאדם, וכלא כליל ביה. אדם כללא דכלא, ברזא (דברים ד לב) דמקצה השמים עד קצה השמים, ואיהו אמצעיתא, ותתא, ועילא, כלא בכללא חדא. סתימא, לעילא, דכליל כלא לתתא. ארבע לתתא, דכליל כמה רתיכין ומשרין כחדא. א' רזא דכלא, באמצעיתא, דנטיל לכל סטרין, בגין כן, אדם, רזא דכלא, מסטרא חד לסטרא חד. בר רזא עילאה, דקיימא במחשבה ורעו, עד דסלקא לאין סוף.

ורגליהם רגל ישרה וגו' דא איהו רזא, לבתר דקאמר רזין דגופא, אהדר ונחית לתתא ברגלין, וטלפין.

אין מטו עד ניצוצי דחשמל, האי איהו חשמל דלבר. בגין דמהאי חשמל, נפקין אתרנין דאיקרון על שמא דא, וכלהו נפקי, בשעתא דחיות מכווני רגלייהו. ומטו לאינון ניצוצין דחשמל, כדין מלהטים אינון ניצוצין, סלקי ונחתי ונפקי כל אינון דאקרין על שמא דא.

חשמל דא, מקיף סחור סחור. נצוצין דיליה נחתין לתתא, עד ההוא אתר דאקרי קרקע זעירא. ותמן בההוא קרקע, רהטי כל זיני אבנין דכדולחא, ומרגלאן נציצין, ואבנין דברקת.

וכד נציץ ולהיט נהירו דחשמל, וסליק ונחית, ומתגפסן אינון ארבע סטרין דא עם דא, נהיר ההוא קרקע זעירא, ורהטי אבנין, ומרגלאן סלקין, עד דמטן לגבי תרעא דדרום. ותמן אוצרין סתימין, ופיתחאן ארבע מאה ושבעין, כחושבן קרק"ע. וגליצו"ר ממונה בהו.

בזמנא דהאי חשמל אנהיר נצוצין לארבע סטרין, קל חד נפיק מלעילא, ואיתער מבין גדפין, כד אקישו דא עם דא אינון גדפין דאשמיעו קלא, כמה דאת אמר ואשמע את קול פניהם כקול מים רבים. וכדין האי קלא כלילא בארבע קלין, כד נפק פגע באינון נצוצין, ואתפליג לארבע קלין.

קָרָה חַד אֲזָלָא לְגַלְיָצוֹר, וְאִיתְעַר בְּהוּא קָלָא נְהִירו דְּחַשְׁמֶל, וְאִתְעַבִּיד מַנְיָה דְּבוּר חַד. וּבְהוּא דְּבוּר אִיתְעַר דִּיבּוּרָא אַחְרָא סְתִימו, בְּלַחִישׁו. וְכַד מְטִי הָאִי לְגַלְיָצוֹר, כְּדִין אֲתַגְלִיין לִיָּה, מְאֲתָן וְאַרְבַּע סְרִי רְזִין עֵילָאִין דְּאֲתַגְלִיאַן.

קָרָא תַנְנָנָא, אֲזָלָא לְעֵנָא"ל, רַב מְמַנָּא עַל תַּמְנַסְרִי אֶלְף רַבּוּא מְשַׁרְיָין, מְשַׁמְשִׁין גּוּ קַרְקַע אַחְרָא, דְּאִיְהוּ בְּנִהִירו דְּכָל גְּוּוֹנִין, הָאִי אַקְרִי קַרְקַע דְּאַרְגּוּוֹנָא, נְהִיר בְּכָל זִינֵי נְהוּרִין דְּנַפְקִי מֵהָאִי חַשְׁמֶל. וְתַמְן בְּהוּא (דף מה ע"ב) קַרְקַע, שְׁקִיעֶן תְּרִיסַר אֶלְף רַבּוּא מְרַגְלָאן (עֵילָאִין). וְכַד סַלְקוּן נַצִּיצוּן דְּחַשְׁמֶל, וְעֵילָאִין דָּא כְּדָא, סַלְקוּן כָּל אִינוּן מְרַגְלָאן) דְּאִינוּן שְׁקִיעֶן בְּהוּא קַרְקַע, וּמְטוּ לְגַבִּי תַרְעָא דְּמִזְרַח. וְתַמְן שִׁית אֶלְף אֶלְפִין תַּרְעִין פְּתִיחַן, וְעֵנָא"ל רַב מְמַנָּא בְּהוּ. וְהוּא קָלָא כַּד אִיתְעַר מְלַעֲיָלָא, בְּטַשׁ נְהִירו דְּהָאִי חַשְׁמֶל בִּיָּה, וְאִתְעַבִּיד מַנְיָה דְּבוּר, וּבְהוּא דְּבוּר אֲתַעַר דְּבוּר אַחְרָא סְתִימָא.

וְכַד מְטִי הָאִי לְעֵנָא"ל מְמַנָּא, כְּדִין אֲתַגְלִיין תַּלְת מְאָה וְשִׁתִּין וְחַמֶּשׁ רְזִין עֵילָאִין, דְּאִינוּן שְׁקִיעִים בְּגוֹשְׁפַנְקָא חוּתָם אַמְת. כְּדִין בְּאִימְתָא בְּחִיל בְּרַתַּת בְּזִיע, סַלְקִין שִׁירִין וְתוֹשְׁבַחָן לְמֵאֲרִי כְּלָא. וְנְהִירו דְּרַשִׁים בְּשֵׁם הַמְּפּוֹרֶשׁ, בְּאַרְבַּעִין וְתֵרִין אֲתוּוֹן מְחַקְקוּ, נַפְקָא מֵהוּא רַב סַגְנִין עַל כָּל שְׂאָר מְשַׁרְיָין, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן אַקְרִי, וְהוּא נְהִירו חַפְיָא עַל אִינוּן תְּרִי קַרְקַעִי, מְקַרְקַע זְעִירָא וְעַד קַרְקַע דְּאַרְגּוּוֹנָא.

וְרִזָּא דָּא (מ"א ד' ט) וְסַפּוֹן בְּאַרְז מֵהַקַּרְקַע וְעַד הַקַּרְקַע, סַנְדְּלָפוֹן אַקְרִי הַכִּי, בְּגִין דְּתַמְן עֵאלִין כָּל רְזִי פְּנִים עֵילָאִין, וְאַנְעִילוּ בִּיָּה, כְּהָאִי סַנְדְּלָא, דְּאִיְהוּ אָעִיל בְּגוּיָה כָּל יְסוּדָא וְשַׁרְשָׁא דְּגוּפָא.

דָּא רַב מְמַנָּא, מְשַׁמְשָׂא לְאִינוּן פְּנִים לְגוּ. בְּהָאִי חַקִּיקִין רְזִין דְּאֲתוּוֹן רְשִׁימִין גְּלִיפִין, בְּלִטִין בְּהוּא נְהִירו דְּחַפְיָאִין עַל אִינוּן קַרְקַעִי. כַּד הָאִי קָשִׁיר כְּתֵרִין לְמֵאֲרִיָּה, אִינוּן אֲתוּוֹן סַלְקִין בְּהוּא נְהִירו, וּמְתַעַטְרִין בְּאִינוּן כְּתֵרִין וְהִדְרָא הוּא נְהוּרָא חַפְיָא בְּאַתְרִיָּה, וְאֲתוּוֹן סַלְקִין בְּאִינוּן כְּתֵרִין, בְּרִזָּא דְּשָׂמָא קְדִישָׁא.

וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָה, מֵתַחְבְּרָאן כַּחְדָּא, דְּאִינוּן כַּחְדָּא, לְמַתְף בְּאוּרַח מִיִּשְׂר, בְּרַגְשַׁת חַבּוּרְתָא בְּמִיִּשְׂר כַּחְדָּא, וְרַגְלֵיהֶן בְּמִיִּשְׂר. וְעַל דָּא, לְחִיזוּ נְבִיאָה בְּדַרְגִין יְדִיעָאן.

וְכַלְהוּ דְּרַגִין אִיקְרוּן רַגְלֵי חַיּוֹת אַרְע מַנְיָהוּ. וְלָהּ כַּחְזוּ רַגְלִין בְּגוּפָא, כְּסַדְרָא דְּקָא מְסַדְרָא, וְאִיְהוּ כְּלָא בְּשִׁיעוּרָא.

וְכַפּ רַגְלֵיהֶם כַּכּף רַגְלֵ עֶגְל, בְּחִיבּוּרָא דְּהָאִי סְטְרָא. וְלִית לוֹן אֲצַבְעִין לְתַתָּא, בְּגִין דְּאֲצַבְעִין לְתַתָּא אַחְזִיין חִילִין אַחְרָנִין, בְּדִיוּקְנָא אוּחְרָא.

ועל דא בר נש אחזי באצבעון חילין אחרנין לעילא בידין, וחילין אחרנין לתתא ברגלין. ואלין לא רשימין בגוייהו חילין אחרנין דסטר אחרא, ועל דא אקרון רגל ישרה, דסתים לסטרא דא, ואינון פך אחת.

ואף על גב דלא מתפרשין בפרישו דאצבעון בחילין אחרנין דסטר אחרא, אית בהו רשימו חד, למיהב דוכתא לסטר אחרא, ואתחזיין לתתא ככף רגל עגל, אבל לא פך לאסטאה, אף על גב דאינון רגל עגל, ישרה איהו, דלא אסטי לעלמין.

בכהו רגשא, נפק נציצו ושלחובא לסטרא דא לשמאלא, ואינון נציצו ושלחובא מתחברין פחדא, ונציצין לכל עיבר, ואתעביד מנייהו חיילין ומשריין, וכלהו אקרון רגלי החיות, בגין דנפקי מאינון רגלין. וכלהו אזלין ושאטן בשליחותא בעלמא, לאתלבשא בגופא לתתא. ואתחזון פאינון אחרנין דאיתחזון ועבדי שליחותא בעלמא, ומהדרין ברמשא ובפניא, ומקדשי שמא דמאריהון.

נדמות פניהם פני אדם, דמות ההוא דיוקנא לעילא, לאצטיירא בציורא גניזא. פנים קליטין בקולפין דקיקין. דמות אנפין דלגו ציורא דיוקנא דאדם, דנציץ נציצו דהווא נציצא מלהטא מלגו דחשמל פנימאה, דטמיר וגניז, הוי ולא הוי.

אור נציץ, אשא להיט, מלהטא בשלהובי דנורא. רוחא מנציצא אחיד בגוני, קולפא בסוטרא, גו פלילא חדא. אחיד לעילא, אחיד לתתא. גונוני אחידו לכמה סטרין.

גון אור גניז, אחיד נהיר ונציץ בנציצו, והאי אור אחיד ותפיס ואעיל לגביה נהירו דאשא מלהטא, ושלחובי נורא, אלין תרין לא מתישבן פחדא. ומגו מרגלא דלא אתגלייא פלל, נפקא רוחא דבוסמא, פלילא בתריסר בוסמין עילאין, ומגו ההוא סליקו דאינון תרין דלא מתישבן פחדא, אחיד בהו ההוא רוחא, ומתישבן בדוכתייהו.

וכדין, אצטבע ההוא רוחא, מגו ההוא נהירו דאור גניז, ונהירו דאשא מלהטא, ואתישבן וקיימא ביה, כדין אצטיירו ביה, ציורא דפני אדם, דכליל כל דיוקנין, והאי איהו גון דכליל כל גונונין. אנפין דכליל כל אנפין.

וכד אינון מתתקנן פדקא יאות, לגו פרסייא, פלהו בדיוקנא חדא דאדם. ורזא דא, כד מסתפלין לסטר מזרח, פלהו אינון בדיוקנא חדא דאדם,

בגין דמתמן איהו תקיפו דרזא דאדם.

וכד מסתפלין לסטר דרום, פל אנפין אינון בדיוקנא חדא, דיוקנא דאריה,

דַתְמֵן אִיהוּ חִילָא וְתוֹקְפָא דְכֻלָּא. וְכַד מְסַתְּפְלִין לְסִטְרָא צְפוּן, כָּל אַנְפִין
אֵינוֹן בְּדִיוֹקְנָא חֲדָא, דִּיוֹקְנָא דְשׁוּר, דַּתְמֵן אִיהוּ נְגִיחוּ דְדִינָא תְקִיפָא.

וְכַד מְסַתְּפְלִין לְסִטְרָא מְעָרְב, כָּל אַנְפִין אֵינוֹן בְּדִיוֹקְנָא חֲדָא, בְּדִיוֹקְנָא
דְנִשְׁר. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (משלי ל יט) דְרִיךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. בְּגִין דַּתְמֵן (דְּבָרִים

לב יא) נִשְׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחַף. וְאוֹרַח דְנִשְׁר, לְאֵתְדַבְּקָא תְדִיר בְּשָׁמַיִם,

דַּתְמֵן אִיהוּ תִיאֹבְתִיָּה לְאֵסְתְּלֵקָא וְלְאֵתְדַבְּקָא. וּבְגִין כֵּן אִיהוּ לְסִטְרָא מְעָרְב.

וּבְגִין דְכָל אַנְפִין מְשַׁתְּנִין, כְּפּוּם הֵהוּא אֵתְר דִּהֵהוּא סִטְרָא דְמְסַתְּפְלָאן

בִּיָּה, כְּתִיב בְּכֻלָּהוּ בְּכָל דִּיוֹקְנָא וְדִיוֹקְנָא, לְאַרְבַּעַתָּם. פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי

אַרְיָה לְאַרְבַּעַתָּם פְּנֵי שׁוּר לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נִשְׁר לְאַרְבַּעַתָּן.

הָאִי כַד מִתְּתַקְנָן בְּכֻרְסֵיָּא, כְּמָא דְכֻרְסֵיָּא פְּנֵי לְמִיזֵל, הֲכִי אֵינוֹן אֵתְחַזְיִין

דִּיוֹקְנֵיהוּ, כְּפּוּם הֵהוּא סִטְרָא דְאֵזֵל, כְּדַכְתִּיב, אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה

הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ.

וְכַד לָא אֵזֵלִין וְלָא מִתְּתַקְנִין גְּבֵי כֻרְסֵיָּא, כְּדִין כָּל חַד וְחַד אֵתְפָּרֵשׁ

בְּדִיוֹקְנֵיה דְאֵתְחַזִּי לִיָּה. וְעַם כָּל דָּא, כָּל חַד וְחַד אֵתְדַבֵּק בְּדִיוֹקְנָא

דְחַבְרִיָּה, וְכֻלָּהוּ אֵתְחַזְיִין דִּיוֹקְנֵיהוּ מִתְּדַבְּקוּ דָּא בְּדָא, וְדָא כְּלִיל בְּדָא,

כָּל חַד כְּלִיל בְּחַבְרִיָּה, וְחַבְרִיָּה בִּיָּה.

סִטְרָא חַד אֹמַר קְדוּשׁ, וְסִטְרָא חַד אֹמַר קְדוּשׁ, וְסִטְרָא חַד אֹמַר קְדוּשׁ,

וְסִטְרָא אֹחְרָא אֹמַר ה' צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְיָ אָדָם (דף תו"ע"א) מִתְּחַת כְּנַפְיָהֶם, הָאִי לְקַבְּלָא מְאָרִיָּהוֹן דְתִיּוּבְתָא לְגַבְיָהוּ,

דְּהָא יִמִּינָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, פְּרִישָׁא לְקַבְּלָא כָּל אֵינוֹן דְתִיּוּבִין

לְגַבְיָה. מִתְּחַת כְּנַפְיָהֶם, אִמְאִי, בְּגִין צְנִיעוּ, דְּהָא מְאָרִיָּהוֹן דְתִיּוּבְתָא צְנִיעוּ

אַצְטְרִיךְ, דְּלָא לְמַנְדַּע בְּהוּ אַחְרָא, כְּמָא דְאֵתְ אָמַר (תהלים לב א) כְּסוּי חֲטָאָה.

רְזָא דָּא, דְּלָא סְלִקִין יְדִיָּהוּ לְעִילָא, כְּמָא דְבְּנֵי נִשְׁא דִיְדִיָּהוּ סְלִקִין לְעִילָא

עַל רִישֵׁיהוּ, וְהֵנִי לָאוּ הֲכִי, דְּהָא מִתְּחַת גְּדַפְיָהוּ לָא נִפְקִי לְבַר,

דְּהָא גְּדַפְיָהוּ וְאַנְפִיָּהוּ פְּרִידָן אֵינוֹן לְעִילָא. כְּמָא דְאָמַר וּפְנֵיהֶם וְכְנַפְיָהֶם

פְּרִדוֹת מְלִמְעַלָּה. דְאֵתְפָּרֵשׁן כַּד לָא מִתְּתַקְנָן גּוּ פּוֹרְסֵיָּא כְּדָקָא אִמְרוּן.

וְאַלִין יְדִין לָא אֵתְחַזְיִין כְּלָל לְסִלְקָא לְעִילָא, מְגוּ דְאֵתְגַלְיִין, וְעַל דָּא

מִתְּחַת כְּנַפְיָהֶם כְּתִיב.

וְכַד אֵלִין נְטִלִין, גְּדַפְיָהוּ מִתְּחַבְּרִין כְּחֲדָא, לְמַהוּי בְּאֵרַח מִיִּשְׂרָא, לְנִטְלָא

דָּא עַם דָּא כְּחֲדָא, בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, בְּזַמְנָא חֲדָא, וְכֻלָּהוּ כְּחֲדָא סְלִקִין

לְכֻרְסֵיָּא לְעִילָא.

וְאֵינוֹן דְּלָא יְדַעִי לָאן אֵתְר וְלָא חֲמָאן וְלָא מְסַתְּפְלִין, (ועיין, ומסתחא ועיא דלחון כד

אֵינוֹן נְשִׁלִין וְסִלְקִין לְכֻרְסֵיָּא קְדִישָׁא, אֵתְעִבִיד) מְהֵהוּא זִיעָא נְהַר דִּינוּר, נְגִיד וְנִפְקִי.

וְהָיָה זֵיעָא כְּנִטְלֵוּ דְנִטְלֵי אִיהוּ. טְפִין מְנֻטְפִין מְאַרְבַּע גְּוֹנֵי אֲשִׁין. אֲשָׁא חוּרָא, מְנֻטְפָא אֲשָׁא סוּמְקָא, אֲשָׁא יְרוּקָא. אֲשָׁא סוּמְקָא, מְנֻטְפָא אֲשָׁא אוּכְמָא, אֲשָׁא יְרוּקָא. אֲשָׁא יְרוּקָא מְנֻטְפָא אֲשָׁא סוּמְקָא, אֲשָׁא חוּרָא. אֲשָׁא אוּכְמָא, מְנֻטְפָא הֵהוּא אֲשָׁא סוּמְקָא.

חוּרָא תְנִינָא, לָאו אִיהוּ הֵהוּא חוּרָא קְדַמָּא. וְהֵיכָא אֲשָׁא אוּכְמָא, לָאו אִיהוּ הֵיכָא אֲשָׁא אוּכְמָא קְדַמָּא. וְכֵן כָּל גְּוֹנֵין, לָאו אֵלִין כְּאֵלִין, קְדַמָּא, וְתְנִינָא, וְתִלְתָּא, וְכֵן כְּפִלְהוּ.

בְּשַׁעְתָּא דְנֻטְפִין אֵלִין אֲשִׁין, וְאִתְפְּלִילוּ לְאַתְחַבְרָא כְּחָדָא, סְלָקִין שְׁלֵהוּבִין מְלַהֲטִין, וּבְטָשִׁי דָא בְּדָא, וּמֵהֵהוּא בְּטִישׁוּ דְבְטָשׁוּ כְּחָדָא, אִתְעֵבִידוּ כָּל אֵינֹן מְלֵאכֵי חַבְלָה, דְטָרְדֵי חֲיִיבָא בְּגִיהֵנָם. מְאִינֹן שְׁלֵהוּבִין אִתְעֵבִיד נֹרָא דְגִיְהֵנָם לְתַתָּא, דְאֵינֹן שְׁלִיחֹן דְחַבְלָה, אִתְמַנֹּן בְּאֵינֹן שְׁלֵהוּבִין, לְאוּקְדָא חֲיִיבָא תְּמֹן, דְרָזָא דִילְהוֹן תְּמֹן. דְכְתִיב, (יחזקאל טו ו)

מֵהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם.

כַּד נְטִלִין, כְּלֵהוֹן נְטִלִין לְקַבֵּל אֲנָפוּי, דְהֵהוּא דְאַתְמָנָא לְהֵהוּא סְטָרָא. כַּד רוּחָא אִיתְעַר לְמִיְהוּדָא לְסְטָרָא דְמִזְרַח, בְּטִישׁ הֵהוּא רוּחָא לְגַבֵי אֲנָפִין דְהֵהוּא דְקִימָא לְהֵהוּא סְטָרָא, וְאִיהוּ נְטִיל בְּקְדַמִּיתָא, וְכִלְהוּ עֲמִיָה כְּחָדָא, דְכְתִיב וְאִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו וְלָכֹן אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לְלָכֶת וְלָכֹן.

הָאֵי רוּחַ, אִיהוּ רוּחַ מְמַלְלָא. רוּחַ דְכָלִיל כָּל רוּחִין בְּגִיָה. רוּחַ טְמִיר וְגִיָּיז בְּגִוּוּיָהוּ. רוּחַ דָּא, אִיהוּ רוּחַ דְכָלִיל בְּרָזָא דְלְתַתָּא, לְקַבֵּל תְּלַת קִידוּשִׁין דְאַתְקַדֵּשׁ בְּהוֹן כְּחָדָא. וְאֵינֹן קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, לְקַבֵּל תְּלַת זִימְנִין רוּחַ דְכְתִיב הֵכָּא. אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ, חַד. עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם הָרוּחַ, תְּרִי. שָׁמָּה הָרוּחַ לְלָכֶת, תְּלַת. בְּגִין, דְרוּחַ דָּא כָּלִיל מִתְּלַת רוּחִין, רְזָא דְחַיִּוֹת הַקֹּדֶשׁ עֵילָאִין, דְאֵינֹן רְזָא דְתְּלַת קְדוּשָׁאן, דְנַחְתָּא מֵהֵהוּא קְדֵשׁ עֵילָאָה, רוּחַ סְתִימָא, דְכָל קְדוּשָׁאן מְגִיָה תְּלִינִין.

וְדַמּוֹת הַחַיִּוֹת מְרֵאִיָּהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ בְּעֵרוֹת וְגו'. וְדַמּוֹת, דְיוּקְנָא דְמִתְּלַבְּשִׁין כְּחָד מְנִיָהוּ, דְאַתְלַבֵּשׁ בְּנוֹרָא. וְאִיהוּ לָא חָזָא, אֶלָּא דְיוּקְנָא חִיזוּ שְׁמָשִׁי דְגַחְלֵי דְנוֹרָא.

בְּחַלֵי אֵשׁ, אֵלִין אֵינֹן דְאִיקְרוּן מְרֵאִיָּהֶם, חִיזוּ דְחִינֹן, דְבָהוּ אִסְתְּפִלְן לְמִיחְמֵי בְּחִזּוּ. כְּמֵרָאָה דְאַחְזִי כָּל גְּוֹנֵין, הֵכִי שְׂרָפִים, אֵינֹן כְּמֵרָאָה לְאַחְזָאָה בְּהוֹן דְיוּקְנִין דְחִינֹן. בְּגִין דְכוּלָא אִתְלַבֵּשׁ דָּא כְּחָדָא, וְדָא מְרָאָה דְדָא.

אֲבָר וְדַמּוֹת הַחַיִּוֹת, לָא אָמַר דְיוּקְנָא דִילְהוֹן, וְלָא אִיצְטְרִיף, דְהָא

בְּקִדְמִיתָא קָאָמַר כּל דְּיוֹקְנִין דִּילְהוֹן. וְהֵכָא אָמַר מְאִינוֹן דְּמוֹת דְּלְהוֹן
דְּאִינוֹן מְרֵאוֹת דִּילְהוֹן.

כְּנַחְלֵי אֵשׁ, מֵאֵן גַּחְלֵי אֵשׁ. אֵלִין שְׂרָפִים. מְרֵאִיהֶם, אִינוֹן אוֹפְנִים, דְּבַהוֹן
אֲתַלְבְּשֵׁן, לְאַחְזָא דְּיוֹקְנִין, וְחִיזוּ דִּילְהוֹן.

וְנִצְיָנוּ דִּילְהוֹן, בְּאִינוֹן דְּאִיקְרוּן לְפִידִים. וּמֵאֵן אִינוֹן חֲשַׁמְלִים תַּתְּאִין,
דְּנִפְקִי מֵהֵוּא חֲשַׁמְל תַּתְּאָה. רְזָא דָא, כְּרִזָא עֵילָאָה לְעֵילָא, בְּהֵוּא
חֲשַׁמְל פְּנִמָּאָה, בְּגִין דְּכֵלָא גְוֹנָא חָדָא, מִתַּתָּא וְעֵילָא. עַד הֵכָא רְזָא
דְּחֲשַׁמְל, בְּגְוֹנִין דְּלָא אֲתַחְזוֹן, אֲלָא בְּחִיזוּ. חִיזוּ לְגוּ מִן חִיזוּ, חִיזוּ דָא
לְגוּ מִן דָּא. כְּמָא דְּכְתִיב, (שׁו"ש פ"ו) מִמְרָאָה מְתַנְיוּ וְלִמְעָלָה וּמִמְרָאָה מְתַנְיוּ
וְלִמְטָה.

הוּא מִתְהַלְכַת בֵּין חֲסִיּוֹת, דְּאֲתִיִּיהִיבַת בֵּין תְּרִין סְטָרִין, וְאֲתַחְקַקַת תַּמָּן
בְּגְלוּפָא וּדְיוֹקְנָהָא. דְּכְתִיב שִׁימְנִי כְּחוֹתֶם עַל לַפֶּךָ וּגו'. וּמַגּוּ דְּהֵאִי
אָבֹן טָבָא מְרַגְלִיתָא, אֲזֵלָא בֵּין תְּרִין סְטָרִין, אִית לָהּ נְהִירוּ לְאַנְהָרָא,
וְלִסְלָקָא נְהוּרָא. עַל כֹּל שְׂאָר אַבְנִין מְנַצְצֵן.

וְנוּגָה לְאֵשׁ, הֵאִי נוּגָה אִיהוּ מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְאֲתַכְּלִיל בְּשַׁמְאֵלָא, וְשַׁמְאֵלָא
בְּיִמִינָא, וְאֲשָׂא מְלַהֲטָא מְנַצְצָא. מֵהֵוּא נוּגָה נְהִיר הֵוּא אַבְנָא,
וְאֲתִיִּיהִיב בְּה חִיזוּ, לְאַסְתְּפֵלָא בְּשׁוּפְרָהָא.

וְהֵאִי נוּגָה אִיהוּ נְצִיצוּ דְּנִצְיָצֵן כְּאֲשָׂא, וְנְהִיר סוּמְקָא דִּילִיהּ. וּמַגּוּ דָא,
בְּשַׁעְתָּא דְּעָאל וְנִקִּיב גוּ הֵוּא אַבְנָא, אִיהִי שְׁפִירָא בְּחִיזוּ.

בְּתֵרִין גְוֹנִין, אֲתַחְזִיִּיא הֵאִי אַבְנָא וְאַצְטַבַּע, בְּגִין דְּאִיהוּ גְוֹן חֲשׁוּף
בְּקִדְמִיתָא, כִּיּוֹן דְּאֲתַתְּקַנַת לְקַבְּלָא נְהוּרָא, אֲתַעַר נְהִירוּ מִסְטָרָא
דִּימִינָא, וְאֲתַנְהִירַת בְּחוּרוּ. כִּיּוֹן דְּאֲנְהִירַת בְּחוּרוּ כְּאַבְנָא בְּדוּלְחָא, עַד
כְּעֵן לִית לָהּ חִיזוּ בְּשַׁפִּירוּ לְאַסְתְּפֵלָא, עַד דְּאֲתָא סְטָרָא דְּשַׁמְאֵלָא דְּהֵוּא
נוּגָה, דְּסוּמְקָא, וְעָאל בְּגוּיָה הֵוּא סוּמְקָא בְּהֵוּא נוּגָה, כְּדִין אִיהִי שְׁפִירָא
בְּחִיזוּ, שְׁפִירָא בְּרִיּוּא, לְאַסְתְּפֵלָא.

אִיהִי אַבְנָא יִקִּירָא בְּשְׁלִימוּ בְּגְוֹנִין. כְּאֲתַתָּא שְׁפִירָא בְּחִיזוּ, חוּר וְסוּמְקָא.
וְכְדִין אֲתוּוֹן מְנַצְצֵן בְּגוּיָה, וְנִפִּיק בְּגוּ הֵוּא נְצִיצוּ בְּרַק מְבַרְקַת, נְהִיר
לְפּוּם שַׁעְתָּא, חִיזוּ וְסוּמְקָא, סוּמְקָא וְחִיזוּ.

רְזָא קְדִישָׁא, לְאַצְטַבַּע שְׂאָר אַבְנִין מֵהֵוּא אַבְנָא טָבָא דְּאִקְרִי בְּרַקַת. בְּגִין
דְּאַצְטַבַּע מֵהֵוּא נְהִירוּ דְּבְרַק, אִיקְרִי עַל שְׁמִיהּ בְּרַקַת. בְּגִין דְּהֵאִי
אַבְנָא טָבָא, מְרַגְלִיתָא עֵילָאָה, אַצְטַבַּע בְּתְרִיסַר גְוֹנִין, מְנַהֲרִין גוּ אִינוֹן
תְּרִין. וּמַגּוּ נְצִיצוּ דְּנִצְיָן וְאַפִּיק, אַצְטַבַּעַן תְּרִיסַר אַבְנִין דִּילִיהּ, וְאִינוֹן תְּרִין
סְדְרִין. וְכַפּוּם דְּאַצְטַבַּעוּ (דף ע"ב א') מִינָהּ, הֵכִי אִקְרוּן עַל הֵוּא שְׁמָא מְמֵשׁ.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה גדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

רוצים ארוקיר אידיד? ארצוניק אמעב אבר מצוב? אחמנע?
אלאח ביוק רבאלרת? וכדומה..

ספר הזוהר

קול הזוהר

שיעורים בזוהר היומי

0722-990044